

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 5Co/726/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113208128  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1113208128.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, IČO: 00 492 736, so sídlom: Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, so sídlom: Námestie Martina Benku 9, Bratislava, proti odporcovi: X. V., Z.: XX. XX. XXXX, Z. B.: Š. XX, B., t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou: T. V., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava I, o zaplatenie 50,70 eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č. k.: 6C/43/2013-24 zo dňa 22. 08. 2014, takto

### r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Odporcovi sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa Platobný rozkaz č. k. 16Ro/89/2013 zo dňa 15. 03. 2013 zrušil. Návrh navrhovateľa na zaplatenie 50,70 eura s príslušenstvom zamietol. Odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok po právnej stránke odôvodnil podľa § 760, § 108 Občianskeho zákonníka, § 5 ods. 1, § 9 písm. b/, § 14 ods. 2 zákona č. 168/196 Z. z. o cestnej doprave, čl. 6 bod 3 Prepravného poriadku mestskej pravidelnej električkovej, trolejbusovej a autobusovej doprave v Bratislave a vecne tým, že návrhom vo veci samej, podaným na súde prvého stupňa dňa 04. 03. 2013 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia 50,50 Eur (úhrada za cestovanie bez platného cestovného lístka 50,- Eur a cestovného 0,50 Eur) na tom základe, že odporca dňa 28. 02. 2011 pristúpil k záväzku dlžníka K. F. a zaviazal sa za pôvodného dlžníka K. F., Z.. XX. XX. XXXX zaplatiť dlh vo výške 50,- Eur.

Odporca bol bezvýsledne vyzvaný k úhrade upomienkou "Pokusom o zmier" zo dňa 04. 04. 2011.

Nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť, kde sa odporca zdržiava, súd mu podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) ustanovil opatrovníka pre toto konanie. Z opatrnosti bola vznesená zo strany opatrovníka námietka premlčania.

Dňa 15. 03. 2013 vydal tunajší súd v predmetnom konaní platobný rozkaz, sp. zn. 16Ro/89/2013. Nakoľko nebolo možné platobný rozkaz doručiť odporcovi, súd platobný rozkaz podľa § 173 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku (O. s. p.) zrušil.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania podľa § 115a, § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Po oboznámení sa s obsahom spisu najmä: Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 28. 02. 2011 (ďalej len "HPTPP") bolo zistené, že dňa 28. 02. 2011 odporca pristúpil k záväzku dlžníka K. F., Z. XX. XX. XXXX, a to vo výške 50,- Eur. Uvedený dlh vznikol tým, že dlžník K. F. bol dňa 28. 02. 2011 kontrolovaný oprávneným pracovníkom navrhovateľa v dopravnom prostriedku navrhovateľa linke MHD č. 2 a pri kontrole sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Cenu lístka a vyrubený postih na mieste nezaplatil. Odporca vyrubený postih neuhradil ani na základe zaslanej upomienky zo dňa 04. 04. 2011, kde mu bola poskytnutá dodatočná lehota na úhradu vzniknutej pohľadávky navrhovateľa.

Premičanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnú vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premičania. Je to uplynutie času určeného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premičania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premičané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Premičaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Jednoročná premičacia lehota v ktorej sa premičujú nároky z prepravy (§ 108 OZ) začala v predmetnom prípade plynúť v zmysle § 101 OZ odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Odporca pristúpil k záväzku dňa 28. 02. 2011, čím navrhovateľovi vznikla možnosť podať týmto okamihom žalobu na súd pre porušenie prepravného poriadku. Navrhovateľ svoje právo uplatnil v súdnom konaní dňa 04. 03. 2013. Podľa § 122 ods. 2 OZ jednoročná premičacia lehota uplynie dňom, ktorý sa zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej plynutie lehoty začína. Plynutie premičacej lehoty v predmetnom prípade začalo dňom 28. 02. 2011 a skončilo sa dňom 28. 02. 2012. Teda odporca prostredníctvom procesného opatrovníka vzniesol dôvodne námietku premičania. Nakoľko v danom prípade sa nejedná o nárok na náhradu škody, ale o sankciu, so zánikom práva na zaplatenie prepravného zaniká aj právo na vymáhanie tejto sankcie. Súd preto návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., úspešnému odporcovi trovy konania nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podľa názoru navrhovateľa súd prvého stupňa vec podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Poukázal na § 760 Obč. zákonníka, podľa ktorého zmluvou o preprave vzniká právny vzťah medzi dopravcom a cestujúcim, pričom preprava osôb je služba poskytovaná cestujúcim, ktorá spočíva v preprave predmetu (veci) a osoby dopravným prostriedkom do miesta určenia riadne, včas a za určené cestovné. Občiansky zákonník obsahuje iba základnú úpravu vzťahov vznikajúcich pri rôznych druhoch a spôsoboch prepravy; podrobnejšia úprava je ponechaná osobitným predpisom, v tomto prípade zák. č. 169/1996 Z. z. o cestnej doprave. Ďalej poukázal na § 12 ods. 2 písm. b/, § 14 ods. 1 písm. d/, § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave a čl. 6 ods. 2, ods. 3 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Mal za to, že povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi úhradu vznikla podľa § 12 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 14 ods. 1 písm. d/ a § 17 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave a úhrada za nepreukázanie sa cestovným lístkom nepatrí medzi práva z prepravy podľa § 760 Obč. zákonníka. Obč. zákonník stojí na princípe premičania so všeobecnou premičacou dobou, ktorá sa použije všade tam, kde pre jednotlivé práva týmto zákonom či iným predpisom nie je ustanovená premičacia doba. Zákon č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave neustanovuje premičaciu dobu za nezaplatenie úhrady pri cestovaní bez cestovného lístka, a preto je potrebné použiť § 101 Obč. zákonníka, čo znamená, že pohľadávka vo výške 50,70 eura nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu premičaná. Na podporu svojho záveru navrhovateľ poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veciach vedených pod sp. zn. 15Co/67/2011 a sp. zn. 14Co/216/2011, v ktorých odvolací súd rozhodoval v skutkovo totožných veciach, pričom v oboch prípadoch odvolaniu navrhovateľa vyhovel.

Odporca sa ani prostredníctvom ustanovenej opatrovníčky k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa absenciu úpravy premlčania práva dopravcu na cestovné a sankčnú úhradu správne riešil podľa ust. § 853 Obč. zákonníka prostredníctvom analógie legis, t. j. podľa tých ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. S prihliadnutím na právny základ uplatneného nároku, ktorým je porušenie podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o preprave, je aj podľa odvolacieho súdu takýmto ustanovením práve ust. § 108 Obč. zákonníka upravujúce premlčanie práv z prepravy. Odporcom namietnuté premlčanie navrhovateľom uplatneného nároku bolo preto správne posúdené podľa § 108 Obč. zákonníka upravujúceho premlčanie práv vzniknutých z osobnej a nákladnej dopravy s výnimkou práva na náhradu škody (§ 760 až 776 Obč. zákonníka).

Vo vzťahu k rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co/67/2011 a sp. zn. 14Co/216/2011, na ktoré v odvolaní poukazoval navrhovateľ, odvolací súd uvádza, že s právnymi názormi v nich prezentovanými sa nestotožňuje, a tieto nie sú pre iný odvolací senát právne záväzné. Súčasne poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave napr. sp. zn. 9Co/168/2014, 4Co/10/2014, 6Co/156/20014, 8Co/507/2014, ktoré k otázke premlčania práva dopravcu na cestovné a sankčnú úhradu zaujali rovnaké stanovisko ako bolo prijaté odvolacím senátom 5Co.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

#### **Poučenie:**

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.